

Ens comuniquem

Hi ha tardes de començaments de primavera (calla: avui mateix!) quietes, amb un punt de boirina que fa mig endormiscar. Aquest punt d'ingravedesa somnolent, tan necessària per meditar sobre les gran coses de la vida, ens sol portar a moments de suspensió, de calma, dels quals només ens decanta a la realitat algun motor que enfila per la carretera, possem, cap a Bigues. Aquells moments inefables, lleugers, són el preludi del bon temps, que ja treu el nas.

Refets, ens posem en marxa de nou i el cap, tan propens a distraccions, va i ve amunt i avall projectant noves empreses i regalant idees, sovint irrisòries. A vegades, molt poques vegades, ens en sortim perquè, de fet, per tirar endavant un d'aquests projectes cal una voluntat i una continuïtat invariables.

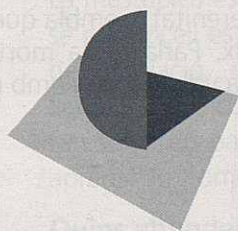
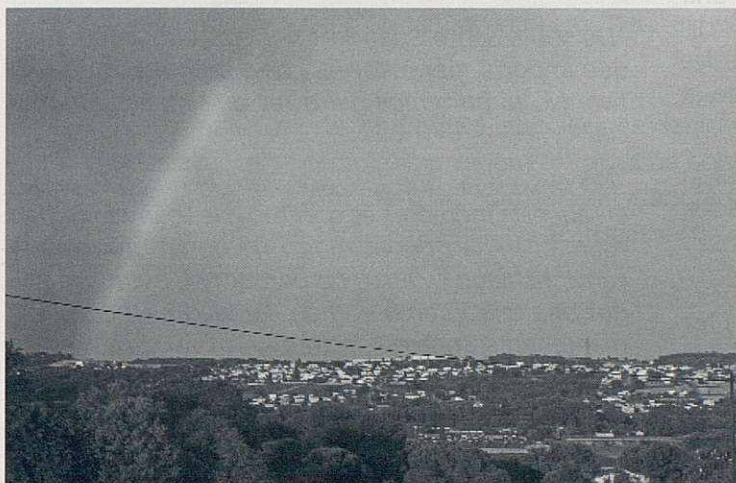
I aquí tenim la revista Ronçana. La teniu a les mans. Si passeu pàgines a poc a poc, sentireu el frec del paper als dits i, dolça, l'olor de la tinta. Ronçana és

el fruit d'una idea i d'una voluntat de ferro. I d'una continuïtat sorprenent: aviat farà cinquanta anys que una colla de joves va pensar que calia un canal per explicar coses, per reflexionar, per descriure la vida (a vegades assossegada, a vegades frenètica) d'un poble, d'una gent. Aquell moment inefable inicial, aquella idea que devia néixer una tarda com aquesta, ha permès que persones de gran vàlua (penso en el Jaume Farriol, el Joan Ruiz i Calonja i tantes altres persones que han escrit la seva paraula en aquestes mateixes pàgines) ens expliquin un tros dels seus pensaments, de les seves inquietuds o la seva visió del món. En aquests anys tan llargs hi ha hagut de tot i Ronçana ens ho ha anat explicant a la menuda. Des del costat de casa, com qui diu.

Després va venir la televisió (el Canal SET), que ben aviat ja farà vint-i-cinc anys i que, poc o molt, neix d'aquella mateixa dèria de comunicar, de comunicar-se. I de Ronçana i la televisió, vénen un seguit llarg de persones que han vist en la comunicació un filó per anar passant vida enllà. Així, periodistes locals, tècnics en audiovisual locals, cineastes locals o editors locals tenen un (dos!) punts en comú: que són locals (i que poc o molt han passat per la revista Ronçana o pel canal SET). Ep, i n'hi ha una llista ben llarga i ufanosa (poseu-hi tot de noms que sabeu).

Ara la tarda s'ha enterbolit. Ja ho té això la primavera. Cauen quatre gotes i tot. Un cotxe que passa per la carretera ha esquitxat un passavolant que l'increpa. La seva veu es perd com una làmina de vent. Fi.

Ramon Vilageliu

CLADELLAS

Ctra. St. Feliu, s/n
Tel. 93 844 83 00
Fax 93 844 83 86
Sta. Eulàlia de Ronçana

Venda al major de :

- Articles platja i camping
- Juguines nacionals i importacions exclusives
- Regal informal

